

[Arbejdsministeren]

forbedre vilkårene for disse grupper er det derfor vigtigt, at lavindkomstmodtagernes tilknytning til arbejdsmarkedet bevares.

Kommissionen kommer ind på andre overvejelser med henblik på omfordeling. Således nævnes, at der på skatte-, social- og boligpolitikens område findes muligheder for efterfølgende at rette op på nogle af ulighederne.

Med hensyn til skattepolitikken konstaterer kommissionen, at det nuværende skattesystem kun i meget begrænset omfang virker udlignende. Derfor har kommissionen været inde på en fradragssanering og en hævelse af bundfradraget. Regeringen har ikke aktuelle planer om at følge kommissionens forslag i den retning.

I forbindelse med forslag om at lempe erhvervsbeskatningen samt forbedre fradrags-/afskrivningsmulighederne for selvstændige erhvervsdrivende bemærkes, at der i de senere år er gennemført lempelser i erhvervsskatte reglerne. Senest er således afskrivningsreglerne ændret i foråret 1982, hvorefter ønsket om et afskrivningsgrundlag for driftsmidler og bygninger lig genanskaffelsværdien i et vist omfang er imødekommet.

Det er regeringens grundlæggende opfattelse, at erhvervene i den øjeblikkelige situation har større behov for en ændring af de regler, der på uheldig måde begrænser erhvervsudfoldelsen, samt midlertidige incitamenter, der kan tilskynde til øgede erhvervs-mæssige investeringer, end ændringer i erhvervsskatte reglerne. Dette har været baggrunden for de forslag, regeringen i investeringsfremmeprogrammet har fremlagt for så vidt angår kapital- og skatteforhold.

Socialpolitikken har traditionelt haft en fremtrædende rolle i fordelingspolitikken. Kommissionen peger på områder, hvor der er et klart behov for en forstærket indsats. I den aktuelle situation må man imidlertid være opmærksom på, at på det socialpolitiske område er problemerne mere komplekse. Her må nævnes samordningen mellem skatter og offentlige ydelser. Herom har kommissionen anført, at adskillelsen af beregningsgrundlaget for indkomstskatten og tildelingen af offentlige ydelser vanskeliggør overblikket over de samlede samordningsvirkninger af udviklingen i henholdsvis skatte- og ydelsessystemet.

Det kan hertil bemærkes, at der i den seneste beretning for lovmodelrådets virksomhed er foretaget en undersøgelse af dette forhold. Undersøgelsens resultater peger mod, at indførelsen af socialindkomsten ikke i sig selv har medført ændringer i samspilsvirkningerne, men har medført forskydninger.

Regeringen er enig i kommissionens bemærkninger om vigtigheden af, at der er mulighed for at få børnene passet for de familier, der måtte ønske det. Gennem de senere år er der sket en betydelig udbygning af dagforanstaltninger for børn, men alligevel er der fortsat områder, hvor der er børn på venteliste. Det er derfor vigtigt, at det offentlige udgifter til dagforanstaltninger kommer flere børn til gode samtidig med, at forældrenes udgifter til børnepasning nedsættes ved, at der skabes mulighed for at vælge en løsning, der i højere grad er tilpasset den enkeltes behov. Det er således regeringens opfattelse, at der inden for dagforanstaltningsområdet i langt højere grad bør sættes på alternative og mindre ressourcetrækvende foranstaltninger, end det har været tilfældet hidtil, selv om kommunalbestyrelserne i vidt omfang har haft mulighed herfor. Fra 1. januar 1983 er der skabt hjemmel i bistandsloven til at iværksætte forsøg med alternative foranstaltninger, selv om bistandslovens regler fraviges.

I forbindelse med kommissionens forslag til løsning af de problemer, der gør sig gældende for særlig udsatte persongrupper, herunder personer med handicap og enlige (kvindelige) forsørgere, skal regeringen pege på, at det efter bistandsloven ikke er en betingelse for at yde hjælp til revalidering efter § 42, at årsagerne til den pågældende persons erhvervs-mæssige vanskeligheder er en fysisk eller psykisk lidelse. I vurderingen af, om der kan ydes hjælp til uddannelse m.v., indgår lægelige, erhvervs-mæssige og sociale momenter. Hjælp til uddannelse (eventuelt videregående uddannelse) kan dog være påkrævet udelukkende af sociale årsager, når den pågældende persons erhvervsevne derved skønnes at kunne forbedres, så det bliver muligt at afværge sociale trusler mod den pågældende og dennes familie. Denne gruppe af såkaldt »socialt handicappede« omfatter først og fremmest enlige forsørgere og arbejdsløse.

Regeringen er enig i, at der bør udfoldes bestræbelser for at effektivisere revaliderings-